

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010077
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010077.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému G. M., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom mesto D., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 22. júla 2020 prejednal odvolanie obžalovaného G. M. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. júna 2020, sp.zn.1T/32/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného G. M. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Obžalovaný G. M. (ďalej len „obžalovaný“) bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn.1T/32/2020 zo dňa 10. júna 2020 uznaný za vinného zo skutku v bode 1 z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. j/ Tr. zák. a zo skutku v bode 2 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 23.01.2020 v čase asi o 13:21 hod. v Partizánskom na schodoch pred vestibulom budovy železničnej stanice, na mieste verejnosti prístupnom pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodeného službukonajúceho zdravotníckeho pracovníka pri výkone zdravotníckeho povolania C. L. tým spôsobom, že bez varovania ho chytil ľavou rukou pod krk a pravou rukou zovretou v päšť sa viackrát zahnal proti poškodenému do oblasti hlavy, avšak ku kontaktu nedošlo, nakoľko sa poškodený útoku stihol vyhnúť, pričom k zraneniu poškodeného nedošlo,

2/ dňa 16.08.2019 v čase asi o 23:00 hod. v Partizánskom na Nitrianskej ceste 81 prišiel k výkopovému kanálu, kde vstúpil do daného výkopového kanálu a pomocou píly odrezal 130 metrov kábla typu CYKY 12 x 2,5 v hodnote 607,10 € a 65 metrov kábla typu Cyky 2 x 4 v hodnote 76,70 €, ktoré boli v chráničkach na káble v tomto kanáli a následne tieto káble vytiahol z daných chráničiek a odcudzil ich, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti TECHNEX - MONT, s.r.o. so sídlom Trnava celkovú škodu vo výške 683,80 €, a čin spáchal, hoci bol dňa 08.07.2019, rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/58/2019, právoplatným dňa 08.07.2019, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. zák. poškodenú spoločnosť TECHNEX-MONT, s.r.o. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko v zákonnej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný pre nesprávnosť výrokov o treste.

V písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu, namietol uloženie trestu odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme. V odvolaní uviedol, že pri výsluchu obžalovaného tento opísal podrobne svoju predstavu o vlastnom živote, ako si mieni usporiadať vlastné veci, najmä zriadenie si miesta trvalého pobytu na Slovensku a to v mieste, kde už býva jeho otec, nakoľko doposiaľ mal trvalý pobyt v Belgicku u mamy. Čo sa týka zamestnania, deklaroval vôľu sa zamestnať a byť tak na prospech spoločnosti. Taktiež zo správy ZVJS, oboznámenej na hlavnom pojednávaní vyplýva, že má slušné vystupovanie, rešpektuje ústavný poriadok, zapája sa do reedukačných aktivít a dobrovoľne, opakovane a aktívne žiada o zaradenie do výrobného procesu. Na rozdiel od prvostupňového súdu sa domnieva, že napriek jeho predchádzajúcej trestnej minulosti, sú práve vyššie opísané skutočnosti dôkazom, že vo výkone väzby, ktorá plnila zákonný účel, prešiel i osobnostnou zmenou smerom k resocializácii a začleneniu sa do spoločnosti a že na mieste by bolo uloženie trestu odňatia slobody, nespojeného s jeho nepodmienečným výkonom. Pokiaľ prvostupňový súd uvádza, že predchádzajúce odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody (OS Partizánske sp. zn. 2T/58/20219) nesplnilo svoj účel a súčasne napadnutým rozsudkom mu znova ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, je nesporné, že uloženie nepodmienečného trestu opätovne nesplní svoj účel a to ako s ohľadom na požiadavky individuálnej, tak i generálnej prevencie. Naopak sa domnieva, tak ako to uviedol i na hlavnom pojednávaní, že na mieste by bolo uloženie kombinácie trestu odňatia slobody, nespojeného s jeho nepodmienečným výkonom, ale trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na dostatočne dlhú skúšobnú dobu, pri uložení probačného dohľadu a kombinácie primeraných obmedzení a príkazov, ktoré by u neho podporili motiváciu k riadnemu životu, najmä vybudovanie pevnejších sociálnych väzieb, udržanie a rozvoj pracovných návykov, zdržanie sa konzumácie alkoholu a vyhýbanie sa závadovej spoločnosti. Navrhol Krajskému súdu v Trenčíne, aby podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, zrušil ako nezákonný rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. júna 2020 sp. zn. 1T/32/2020-240 a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží podmienený trest odňatia s probačným dohľadom pri súčasnom uložení primeraných povinností a obmedzení.

V odvolaní, ktoré podal obžalovaný sám (podanie zo dňa 22. júna 2020, doručené okresnému súdu dňa 25. júna 2020), poukázal na to, že k predmetným skutkom sa doznal už v prípravnom konaní, nerobil vo veci žiadne prietahy, napomáhal pri objasnení skutkov, ku ktorým sa priznal a oľutoval ich a na hlavnom pojednávaní okresného súdu dňa 10.06.2020 vyhlásil vinu v plnom rozsahu. Obžalovaný sa preto domnieva, že trest vo výmere 14 mesiacov je pre neho príliš vysoký.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) a ani poškodení do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu o ňom, písomne bližšie nevyjadřili.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje vo všetkých jeho výrokoch za zákonné a správne.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd rozhodol v intenciách petitu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 22. júla 2020 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 29. júna 2020, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je uložený v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, je primeraný a spravodlivý.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zák. správne zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu predmetných trestných činov a tieto úprimne oľutoval a že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Na druhej strane správne zistil dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov a že bol už za trestný čin odsúdený. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. okresný súd správne vychádzal z najprísnejšej zákonnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 212 ods. 2 Tr. zák. a trest ukladal v rozmedzí trestných sadzieb s dolnou hranicou vo výmere 6 mesiacov a hornou hranicou vo výmere 3 rokov.

Pri hodnotení osoby obžalovaného okresný súd taktiež správne zistil, že obžalovaný bol doteraz 13-krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, najmä majetkového charakteru, ale aj pre výtržníctvo a bolo na neho pôsobené aj trestami odňatia slobody spojenými s jeho priamym výkonom. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 08.07.2019, sp.zn.2T/58/2019 (právoplatným dňa 08.07.2019) z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd zároveň správne zistil, že obžalovaný bol doteraz 8-krát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky (najmä proti majetku, na úseku dopravy a proti verejnému poriadku). Je teda zrejmé, že ani doterajšie tresty odňatia slobody spojené s jeho priamym výkonom nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv, keď po výkone naposledy uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace dňa 22.07.2019 sa už dňa 16.08.2019 dopustil ďalšej trestnej činnosti v skutku v bode 2 napadnutého rozsudku.

Odvolací súd po splnení si prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému okresným súdom v dolnej polovici zákonnom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 14 mesiacov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, zistené poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obžalovaného, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom neprimeraný (neprimerane prísny).

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatel'om v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatel'a je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatel'ovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatel'a k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove

páchateľa, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatel'a viesť riadny život. V takom prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky pred výchovnou zložkou trestu.

Odvolací súd zdôrazňuje v predmetnej trestnej veci spôsobom spáchania trestného činu v skutku v bode 1 napadnutého rozsudku. Obžalovaný sa predmetného trestného činu v tomto skutku dopustil pod vplyvom alkoholu voči službukonajúcemu zdravotnému pracovníkovi pri výkone zdravotníckeho povolania tým spôsobom, že ho bez varovania chytil ľavou rukou pod krk a pravou rukou zovretou v päšť sa na neho viackrát zahnal proti poškodenému do oblasti hlavy. Odvolací súd aj s prihliadnutím na trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného konštatuje, že v predmetnej trestnej veci nebolo možné na obžalovaného pôsobiť podmieneným trestom odňatia slobody, ktorý by z hľadiska účelu trestu nebol dostatočný na nápravu obžalovaného.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Napadnutý rozsudok okresného súdu je podľa záverov senátu krajského súdu dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v prospech obžalovaného, preto odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ho a odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.